

HİKAYELERİN BÜYÜSÜ

Behiye ilk hamur yumağını alıp oklavayla açmaya başladı. Yufkanın tandıra vurulmasıyla, bacadan bütün köye sıcak ekmeğin kokusuyla bir çağrı... yarım saat içinde çay tabağına bir kaşık tereyağını koyan geldi: "Göz hakkı var mı? tandırdan yeni çıkan sıcak ekmeğe tereyağını sürüp dürmeç yapıp yiyorlardı. Behiye hamurdan başını kaldırıp baktı, kadınlar ekmeği yemeyi bitirmiş laflıyor... Fatma hamuru veriyor, Behiye açıyor, Seher yufkayı oklavayla yastığa yapıştırıp eğilerek tandıra vuruyor. Sıcak. Ekmeğin kokusu. Kalabalık. Biri çay demlemiş, bir bardak da Behiye'nin yanına koydular... Sesler tandırın çıtırtısında eriyip birbirine karışıyor. Oh.

Seray ŞAHİNER
HEPYEK

YAZARIN BÜYÜSÜ

Temel olarak kadın, sınıf meselesi ve sıkışmışlık olarak tabir ettiğimiz, arada kalmışlık hali üzerine yazdım hep. Derdini o dert çözülmeyen değiştiremezsiniz... Bir gün üstünü çizmenin yollarından biri şimdi altını çizmek. Ama dert anlatma üslubunuz üzerine kafa yorabilirsiniz. Ben de öyle yapıyorum. Her kitapta başka bir üslup yakalamaya çalışıyorum. Başka avazlar başka biçimler başka oyunlar bulmaya çalışıyorum. Birebir aynı üslupla gitmek, formüle etmek olur...

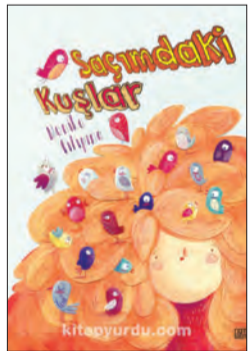

Seray Şahiner

Seray ŞAHİNER

UYKUDAN ÖNCE

Tanıtacağımız kitap, arkadaşlığın gücü hakkında. Monika FILİPİNA'nın Saçındaki Kuşlar.

Sofia, zamanın büyük çoğunluğunu tek başına geçirir. Pişman çalar, onu dinlemeye gelen kuşları seyrederek... Fakat bir sabah kuş civıltılarıyla uyanışında şaşkına döner. Kulaklarını

sağır edercesine civıldaayan bu kuşların yüzünden hiçbir şey duyamaz, kendi düşüncelerini bile...

Sofia, saçlarına konan bu kuşlardan nasıl kurtulacağını bilemez. Sofia, saçındaki kuşları sadece aynı sorunla mücadele eden yeni bir arkadaşla beraber uçuracaktır.

Saçındaki Kuşlar
Yazar: Monika Filipina
Yayınevi: Nota Bene Yayınları

Olup bitenler üzerinde kafa yormalı insanlık

Turan HORZUM

1968 doğumlu İrlandalı bir yazar Keegan. İlk kez Türkçe'de 2017 yılında 'Mavi Tarlalardan Yürü' romanıyla tanıyoruz. 2022 yılında da şimdi beşinci baskısına ulaşan 'Böyle Küçük Şeyler' romanıyla geniş kitlelerce tanınmaya başladı. Tamamen sıradan insanların anlatıldığı bu romanda İrlanda tarihinin acı sayfalarına geçen tarihi bir olaydan da söz edilir.

Bütün olay New Ross Kasabası'nda Noel öncesinde geçer. Odun ve kömür tüccarı Bill Furlong romanın ana karakteridir. Furlong evli ve beş kız çocuğu babasıdır. Kasaba halkına göre durumları iyidir. En azından borçları yoktur.

Furlong'u, annesi, Protestan bir dul olan Bayan Wilson'un yanında hizmetçilik yaparken dünyaya getirir. Babasının kim olduğunu bilmez Furlong. Aynı yerde çalışan Ned adında ki adam ve Bayan Wilson çocuğun yetişmesinde büyük emek verirler. Annesi de Furlong 12 yaşındayken ölmüştür.

Furlong Wilson'un da desteğiyle ticaret hayatına atılır. Eileen ile evlenir.

Evlilik hayatı büyük bir saygı ve iş bölümü içindedir. Zaten karı koca sürekli çalışmaktadırlar. Çocukları da okul dışında aileye hep yardım etmektedir.

Görünürde hiçbir şey yoktur. Anlatılan sıradan insanlık halleridir. Keegan, olanları öyle anlatır ki 'sıradanlık modern romanların temel izi' savını kanıtlar gibidir. Aslında anlatılan evrensel biricik insanlık halleridir. Biz kabul etsek de etmesek de teknolojinin hızı gelişimi,

robotik dünya hayalleri değildir gerçek olan. Sahici ve kalp atışlarını hep canlı kılacak olan yağmurlu soğuk bir havada kolektif olarak odun toplayabilmektir.

Böyle Küçük Şeyler'de yoksulluk, acı, paylaşma; süslü, dolambaçlı, alegorik olarak asla anlatılmaz. Her şey doğal akışındadır. Bill Furlong yoksul New Ross kasabasında kamyon tekerlerini yenilemeyi düşünür. Onun gibi canla başla çalışan karısını ve çocuklarını nasıl mutlu edeceğini bir de. Bu aileden daha kötü yaşayanlar vardır. Hepsisi de sade vatandaş duyguları içindedir.

"Büyüyorlar Eileen."
"Öyle göz açıp kapayıncaya, bir bakmışız evlenip güdümüşler."
"Hayat dediğin böyle değil mi zaten."

"Yıllar geçip giderken azıcık bile yaşlanmıyor."
Bu diyaloglarda da görüleceği gibi sade anlatım bizi şiirsel akış içinde evrensel insan hikayesini veririr pınar suyu gibi.

Roman- da şimdi ve geçmiş öyle verilir ki karakterleri bu yalın gerçeklik içinde hemen kavranır. Roman tarihsel bir gerçeklikle iç içe gider. İrlanda'nın 1980 yılları yalın bir gözle görülecek şekilde anlatılır. Yoksulluk, insanlar arasındaki ritüel ilişkiler, hala çok etkili olan katolik kilisesinin toplum üzerindeki düzen sağlayıcılığı. Ve tam burada Magdelan çamaşırhanesinde yaşananlar. (Burada çalıştırılan kız çocukları, öldürülen bebekler.)

"Olup bitenler üzerine düşünüp kafa yoracak zamanları olsaydı, diye düşündü, hayat nasıl olurdu acaba?" Magdelan yer yer bu sorularla meşgul olur. Ve bir sabah manastıra

Claire Keegan

siparişleri götürdüğünde kömürlüğe kapatılmış bir genç kıza rastlar. Bu karşılaşma karakterin ve genç kızın hayatını kökten değiştirir. Yukarıdaki soru bu kıza karşılaşmasından sonra anlamını bulur. Bazen "Furlong'un içindeki sade vatandaşın bir kez daha tek isteği bu durumdan kurtulup evine dönmek." çizgiyi aşmak gerekir. Evimiz dışında yaşananlar olduğunu görmemiz gerekir. C. Keegan bunu gözümüze sokmadan öyle akıcı, doğru seçilmiş kelimelerle anlatıyor ki duygulanıyor ve yüreğimizin titrediğini anlıyoruz.

Modern roman nedir sorusuna yanıt aranacaksa 1970 doğumlu sonrası yetkin yazarların yapıtlarını incelemekte yarar var. Bu yazarları üstün kılmak ya da değersiz göstermek amaçlı değil. Tam tersi unutulmaz klasik romanlarla güntümüzde

yazılan romanların geldiği noktayı tartışmak amacıyla.

Bir kere sıralı anlatım, karakterleri geniş geniş anlatma, metafor, simge, imge, alegorik anlatımların tamamen bırakılması. Hız çağının getirdiklerinin romana uyarlanması, (anlatım olarak) kahraman yerine karakter oluşturma. Ama bence en önemli ortak yan biricik insanın her zaman anlatılacak olması. Bizi hayattan uzaklaştıran, sanal dünyaların içine götüren metinler yerine sevginin aşkın mutluluğun hala var olduğunu gösteren romanlar.

"Böyle Küçük Şeyler'i okuyun. Göreceksiniz ki hayat güzel. Sanatla daha da güzel.

BÖYLE KÜÇÜK ŞEYLER
Claire KEEGAN
Jaguar

Aforizmalar

Başkaları için konuşuruz ama kendimiz için susarız.

M. Proust

Kötüler, kendilerine tahammül edildikçe daha çok azarlar.

Tolstoy

İktidar sizi nereden yaralıyorsa, orası kimliğiniz olur.

M. Kundera

Bütün iyi aşklar yolda kalsa da hatırlanır.

S. Berfe

Hatırlama gücünüzü eğitin, hatırlama gücü her kapıyı açar.

M. Jacop

Bin yaşasam hesap etmem ölümü Defter tutsam olancası bir gündür.

Karacaoğlan

RAFLARDAKİ KİTAPLAR

